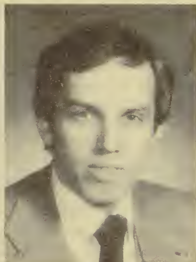

FRA NÆR OG FJERN

MÅNEDENS BUDSKAB
- fra Århus stav

Giv din søn en fisk ...

Ofte taler vi i vort hjem om den styrke, vi i vor familie kan høste ved at efterleve evangeliet.

Evangeliet betyder enormt meget for os. Vi føler at det giver os en vidunderlig måde at leve på, - en livsform, som mange ville ønske, de selv havde mod nok til at efterleve.

For os er evangeliet en del af alt, hvad vi foretager os - alt hvad vi arbejder med - alle vore beslutninger, og alle vore ønsker og drømme og afgørelser er truffet på baggrund af de rige lærdomme, som vi henter i kirken.

Vi taler tit om alle de rige velsignelser vi modtager som medlemmer af kirken og vi glæder os over at kunne løse vore problemer og opgaver på baggrund af evangeliet.

Vi føler virkelig en styrke i vor familie med denne hjælp som evangeliet giver os.

Bønnen er med til at samle os i fælles taksigelse. I virkeligheden er det gennem bønnen, vi sætter os selv i den stemning, der er nødvendig for at kunne bortkaste vore bekymringer og i stedet modtage inspiration og vejledning. Vi giver os tid til at lytte. Vi giver os tid til at modtage vejledning.

Vi henter styrke ved at prøve på at efterleve kærlighedsbudet, - give hinanden kærlighed og venlighed, ros og påskønnelse. Styrken kommer til os ved at give af vor kærlighed.

Vor elskede profet, Spencer W. Kimball har sagt til os for år tilbage, at vi burde holde vore hjem rene og pæne. Han har bedt os om at holde vore ejendomme vedlige med maling og reparationer. Han har bedt os om at rydde op omkring os og holde vore haver i orden. Kort sagt - at gøre vore omgivelser tiltrækkende.

Denne opfordring gentog profeten ved aprilkonferencen i 1979, men samtidig gav

han os en ny udfordring, som jeg føler jeg vil pege på her i mit indlæg.

Han sagde: »Jeg ønsker nu, at I vil være opmærksomme på det indre af jeres hjem, ikke kun hjemmets renhed og skønhed, hvor vigtigt det end kan være, men også på familiemedlemmernes renhed og guddommelighed.

Vi ønsker fortsat, at I som forældre vil styrke jeres børn og fremhæver påny, at de største velsignelser, vi kan give vore børn, vil komme gennem de enkle undervisningsprocesser og ved at oplære dem til at følge Herrens veje.«

Jeg har læst dette før, men jeg har ikke fattet, hvad der stod: ... de største velsignelser, vi kan give vore børn vil komme gennem de enkle undervisningsprocesser og ved at oplære dem til at følge Herrens veje.

Et kinesisk ordsprog lyder således:

Giv din søn en fisk, og han har mad nok til et måltid. Lær din søn at fiske, og han har mad nok til hele livet.

Min hustru og jeg er blevet bevidste på dette punkt. Vi er blevet klar over hvilke enorme muligheder vi er blevet givet og som vi som et forældrepar kun udnytter en lille del af.

Undlad aldrig at undervise dit barn i enkle processer - uanset om det er i evangeliet, skolen eller de ting som børnene beskæftiger sig med i fritiden.

Vær hele tiden med til at motivere jeres børn. Vær med til at starte dem op - giv dem mulighed for at lave fejl og fejl og atter fejl. Fortæl dem, at der er noget positivt ved at fejle, hvis man ad den vej lærer at gøre det rigtigt.

Vi hører om diciplinkriser i de danske skoler - og hvorfor? Fordi mange pædagoger benytter det, man kalder »den frie opdragelse«. Fri opdragelse er ingen opdragelse. Børn ønsker ikke denne frihed, børn ønsker ansvar - giv dem et ansvar, kanalisér dem i de rigtige retninger.

Lære og Pagter fortæller os det meget tydeligt: At hvis forældre ikke underviser deres børn - jeg gentager: DERES børn, - vil de blive holdt ansvarlige.

Skal disse ting lykkes for os, må vi som forældre gøre alt, hvad vi kan for at holde os selv på toppen. Vi må stadig selv studere, stadig selv uddanne os og åbne mulighed for at kunne videregive denne uddannelse og kundskab til vore børn.

Styrke til familien er mange ting.

Vi kan styrke familien ved at leve et harmonisk parforhold, hvor vor indbyrdes kærlighed kommer til udtryk gennem komplimenter, små kærtegn og påskønnelse af hinanden. Vær opmærksomme på at rose hinanden. Bring en lille blomst eller hvad I kan hitte på for at glæde - det vil være styrke.

Vi kan styrke familien ved at leve efter Visdomsordet. Vi kan styrke vort legeme - ikke blot ved at afholde os fra de ting som Visdomsordet forbyder os at indtage - men også ved at indtage de fødevarer, som vil styrke vore legemer. At vi kritisk prøver at analysere alt hvad vi spiser - og så kasserer alt hvad der ikke opbygger vort legeme. Spis sundt og godt og rigeligt med grøntsager. Stå tidlig op om morgenen, gå tidlig i seng om aftenen, så din hjerne kan være frisk til at fungere.

Giv dig selv mulighed for at dyrke motion under en eller anden form, så du derigennem kan komme i balance med dig selv.

Vil du have styrke til din familie, fjern da alt det der kan virke negativt på dig. Vi bliver måske angst ved de informationer som aviser og blade bringer os. Nyhedsinformationer fra radio og TV fylder os måske også med angst for, hvad der vil ske i verden og med verden.

Er det således for jer? Kast så alle disse ting bort, lad være med at fylde jeres sind med disse bekymringer, tag i stedet skridt til at studere evangeliet, idet skriften kan styrke jer, og give jer svar på de problemer I måtte have.

Jeg føler glæde over disse rige muligheder

som ligger åbne for mig og min familie, og jeg føler, at det kun er os selv som står i vejen for at udnytte dem og hente styrke hjem til familien.

Må vore individuelle bestræbelser lykkes for os. Må vi så disse frø og pleje jorden, så vi kan høste styrke i vore familier.

Karl Ove Ilskov
Førsterådgiver

Biskop Georg Pedersen

Biskop Georg Pedersen.

Efter en artikel af Asmund Hernes, lokalredaktør for LYS over Norge (redigeret af kontoret for kirkens blade i Frankfurt).

Før sin kaldelse som biskop for Oslo 2. ward, har Georg Dagfinn Pedersen været grens- og distriktspræsident og rådgiver til missionspræsidenten i Norge. Lige fra sin omvendelse i 1948 har han været et aktivt og begejstret medlem af kirken. Da Oslo 2. ward blev organiseret i 1977, var den gennemsnitlige deltagelse i nadvermøderne 7%, i dag er den 33%. På spørgsmålet om, hvordan han har kunnet nå sådanne imponerende resultater, svarer biskop Pedersen beskedent: »Jeg har ikke gjort noget særligt. Jeg har blot forsøgt at følge de retningslinier, som kirkens ledere har givet«. Biskop Pedersen mener ikke, han har gjort mere, end hvad andre biskopper og grenspræsidenter har gjort. »Og desuden«, siger han, »så er 33% stadigvæk for lidt... ikke før vi når de 50%, kan vi sige, at det går godt - og derefter er det bare at fortsætte!«.

Når han bliver spurgt om det fine missionærarbejde, der bliver gjort i hans ward, tillægger han det en god missionsleder. Han fortæller også, at han som biskop altid byder nye medlemmer velkommen til wardet og ellers behandler dem, som han behandler alle de andre medlemmer. Han taler med dem, minder dem om de pagter, de har indgået med Vor himmelske Fader og råder dem til at deltage regelmæssigt i kirkens møder. »Desværre«, siger biskop Pedersen med et suk, »somme tider sker det, at de, som er blevet døbt, ikke har forstået, hvilket stort skridt det er at gå i dåbens vande. De første dage og uger er altid vanskelige for nyomvendte. Det er som om alle onde magter samler sig om at have en negativ indflydelse på dem. Jeg har besøgt mange nydøbte medlemmer, aften efter aften, for at opmuntre dem til at holde ud. Sådanne samtaler og opmærksomhed tror jeg er meget værdifulde«.

Biskop Pedersen fortæller, at da wardet blev organiseret, var der næsten ingen aktive unge. Men han var i stand til at aktivere dem én efter én, efterhånden som han talte med dem, spøgte med dem, viste interesse for dem og talte alvorligt med dem. Lidt efter lidt begyndte de at komme til ungdomsaktiviteterne, til søndagsskole og

til nadvermøde. De begyndte at deltage i seminar og institut og fik større og større forståelse for, hvad kirken kunne tilbyde dem. Der er nu to unge mænd på mission i England. De er et stort forbillede for de yngre drenge, som nu har et ønske om selv at tage på mission.

Eftersom Oslo 2. ward dækker de centrale dele af Oslo, skulle man tro, at der ville være mange besøgende og folk på gennemrejse, som kom til møderne. På spørgsmålet, om det kan skabe nogen problemer, svarer biskop Pedersen: »Egentlig ikke. Alle er hjertelig velkomne til Oslo 2. ward, lige som de er det i alle andre ward i kirken. Det er altid hyggeligt at have gæster. Missionærerne er meget flinke til at oversætte for dem, som ikke taler norsk. Vi har som medlemmer tilflyttere fra alle egne af landet så vel som udlændinge, som har bosat sig her i Oslo«.

Biskop Pedersen fortæller også, at hans ward endog har en direkte efterkommer af den russiske zar som medlem.

Naturligvis skyldes aktiviteten i Oslo 2. ward også delvis biskop Pedersens 2 rådgivere, som begge er overhoveder for aktive sidste dages hellige familier. I nogen tid har de samlet præstedømmebærerne til en dukkert i svømmehallen en dag om ugen klokken 7 om morgenen. Det er en herlig aktivitet, som skaber et godt sammenhold og desuden hjælper brødrene til at holde sig i god form.

Skønt kirken er 150 år gammel, så er Oslo 2. ward et »ungt« ward med mange børn til stede ved nadvermøderne. For at de små kan få lov til at røre sig lidt, har man opsat et TV apparatur, som »udsender« møderne til et rum i kælderen. Gruppen af unge forældre og unge ugifte er også meget aktive.

»Har I nogle ældre medlemmer?« bliver biskop Pedersen spurgt. Han svarer: »Næsten en trediedel af vore medlemmer er over 70. For dem er det svært at komme op ad bakken til vor kirkebygning, men vi har flinke hjemmelærere, som tilbyder deres hjælp. Skønt vi har mange nyomvendte, så har vi også en god kerne af gamle sidste dages hellige familier«.

På spørgsmålet om, hvorvidt han er en del af den kerne, svarer biskoppen, at han gerne havde set, at hans nyligt afholdte 60 års fødselsdag var gået upåagtet hen. Han var vist bange for, at alle medlemmerne af kirken i Norge skulle komme hjem til ham, for alle ved, hvem Georg er. Alle ønsker ham som ven og har stor respekt for ham. Det er altid dejligt at være sammen med ham, eftersom han til stadighed har noget interessant at tale om og altid har et venligt ord til alle.

Georg begyndte sin karriere som avisdreng. Siden da har han lært en hel del om forholdet til kunder og om, hvordan man omgås folk. Igennem årene har han været i stand til at give meget af det, han har lært, videre til andre. Der er en god ånd omkring biskop Pedersen. Skønt han bruger megen tid på sit arbejde, har han ofret utallige timer på at bygge kirken op og på at styrke sit hjem. Hans hustru Sølvi er en vidunderlig livsledsager. Sammen har de opdraget to enestående drenge: Stein, som nu er førsterådgiver i Oslo stavspræsidentskab og den eneste tempelbesegler i Norge; og Terje, som er medlem af højrådet og en fremragende pianist. Hvad Stein og Terje har gjort for kirken skyldes helt og holdent det hjem, som Georg og Sølvi har givet dem. Men måske var det et emne for en anden artikel!

Stavskonference i Århus 29.-30. nov. 1980

Lørdag den 29. november var der om eftermiddagen forskellige lederskabsmøder. Kl. 19 var der »Lørdag aftens lederskabsmøde« hvortil alle interesserede var indbudt. Emnet var: »Vend børnenes hjerter til fædrenes«. Stavspræsident Knud B. Andersen talte om vort tre-dobbelte genealogiske ansvar. Vi skal 1. forske vore dødes data og indsamle dem, 2. skrive personlige optegnelser, 3. tage til templet og udføre tempelarbejde. Derefter vistes en film om genealogi. Til sidst talte Bo G. Wennerlund om vigtigheden af at føre optegnelser. Han omtalte 2 slags optegnelser: 1. *Den personlige optegnelse* skal indeholde ens personlige data og de oplevelser, man har haft i sit liv. 2. *Familieoptegnelser* bør indeholde de oplysninger, man kan skaffe om sine forældre, bedsteforældre, oldeforældre osv. Bo Wennerlund gav eksempler på oplysninger fra sin egen familie-optegnelse.

Kl. 21.30-22.30 gennemførtes et kulturelt program, kaldet »Den danske sang«.

Efter fællessang: »Den danske sang er en ung blond pige« blev følgende program afviklet:

1. »I sne står urt og busk i skjul« sunget af 4 Ålborg-piger.

2. »Spurven sidder stum bag kvist« solosang af Sussie Lauridsen, (Ålborg).

3. »Roselil og hendes moder« sunget af Carl Johan Grabe, Esbjerg, hjulpet af publikum.

4. »Jeg elsker de grønne lunde« sunget af Anne Mette Cohr, Fredericia, med guitarakkompagnement af Ditlev Cohr.

5. »Nu falmer skoven trindt om land« sunget flerstemmigt af 4 Randers-piger.

6. »Fuglen sang på kviste« solosang v. Alice Andersen, Silkeborg, akkompagneret af storesøster Karen Bidstrup, Århus.

7. Århus grens kor sang: Sig nærmer tiden, da jeg må væk. Fred hviler over land og by.

Ældste Bo G. Wennerlund var den besøgende generalautoritet ved stavskonferencen i Århus.

Der sluttedes med fællessangen »Kongernes Konge« med trompet og klaverakkompagnement v. Carl Johan Grabe og Karen Bidstrup.

Til stede ca. 130.

Søndag den 30. november kl. 9.00-10.45 holdtes et missionærmøde, hvortil alle stavens medlemmer var velkomne.

Ved dette møde talte disse brødre:

Stavens missionsleder *Peter Voss,* Odense, talte om de velsignelser medlemmerne modtager ved at udføre missionærarbejde.

Missionslederen i Ålborg Ward *Benny Kristensen* talte om missionslederens ansvar i missionærarbejdet.

Biskop *Palle Blønd,* Fredericia, talte om biskoppens ansvar i missionærarbejdet.

Svend Wanner-Olsen, Århus, talte om

kvorumspræsidentens ansvar for missionærarbejdet og vort ansvar for de nydøbte.

Missionspræsident *Richard C. Jensen* spurgte om, hvor mange missionærer der var til stede, og var ikke tilfreds før *alle* tilstedeværende havde rejst sig. Vi er nemlig *alle* missionærer. Han fremhævede medlemmernes ansvar for missionærarbejdet i Danmark.

Stavspræsident *Knud B. Andersen* talte om de velsignelser, der er forbundet med at dele evangeliet med andre. Statistikken viser fremgang for antal døbte i staven.

Regionalrepræsentant *Bo G. Wennerlund* talte om at have den rette form for tro. Lever vi efter evangeliet vil vi udvikle os, modtage velsignelser, opnå ophøjelse og til sidst blive som Gud.

Efter fællessang og opretholdelser sang stavens ungdomskor: »Zions ungdom, Israels hære.«

Knud B. Andersen talte om konsekvenserne af babelstårnet og sprogforvirringen. Evangeliet udbredes til verdens forskellige lande. Trods forskellige kulturer er evangeliet det samme. Det er et ansvarsfuldt arbejde at være medlem af kirken. Kirken har for tiden 30.500 missionærer i verden, men præsident Kimball ønsker flere.

Karl Ove Ilskov fortalte enkelte oplevelser fra sin USA rejse. Vi bør ikke være for kritiske mod samfundet, så længe vi lever i et land, hvor vi kan dyrke vor religion i fred. Offerloven betyder, at vi betaler noget tilbage af alt det, vi får.

Kim Rosenkilde talte om »hvordan jeg forbereder mig til at tage på mission«.

Niels Ove Andersen, Gerda Jørgensen og Jette Lauridsen blev kaldt op for at bære deres vidnesbyrd.

Missionspræsident *Richard C. Jensen* fortalte om en oplevelse med en soldaterkammerat, som han fortalte om tempelægteskab og andre lærdomme. Mange år senere mødte han samme kammerat, der nu var blevet døbt, beseglet til sin hustru og havde børn, der forberedte sig til at tage på mission.

Bo G. Wennerlund: Ønsker vi at være stærke i troen, må vi efterleve evangeliet. Vi er Guds sønner og døtre. Som familie har vi et ansvar for vore efterkommere. Vigtigheden af kirkens programmer og hvordan de danner en helhed. Vi må være parat til at tage imod nye medlemmer og gøre noget for dem. Vi (hjemmelærerne) må besøge dem ofte for at styrke dem. Dåben er kun døren. Vi udvikler os trin for trin mod det fuldkomne.

Til stede ved dette møde ca. 430.

E. Ro.

*****

»Mormon bliver kun den, der har betalt alt!«.

(Biskop Thjodrekur i »Det genfundne Paradis«)

Sæt en annonce i avisen

En søster i Tyskland var så begejstret over, at hun skulle døbes, at hun besluttede sig til, at »alle« skulle vide det.

Hun satte derfor en annonce i avisen:

> HJERTELIG VELKOMMEN
>
> til mine slægtninge, til alle mine venner og til alle, der som gæster ønsker at være til stede ved min dåb.
>
> Den finder sted lørdag den 27. oktober 1979, kl. 18.00 i Stadthagen, og den varer ca. 1 time (tag gerne børn med!).
>
> *Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige på hjørnet af Schacht strasse og Jahnstrasse.*
>
> Vi er altid glade for at have fuldt hus!
>
> *Sylvia Crossley*

Den danske Stjerne syntes, at det var et interessant og usædvanligt initiativ, og kontaktede søster Sylvia Crossley for at høre, hvilket resultat hun havde haft af sin idé.

Vi modtog et langt brev fra hende og hun skriver bl.a.:

»En annonce er en information til offentligheden, og ligesom andre organisationer bør kirken give informationer om sit virke. Jeg anser det for at være en vigtig del af missionsarbejdet. I annoncer eller læserbreve udtrykker vi glæde, sorg, utilfredshed, protest osv. - det er altid noget særligt. I mit liv har dåben været en så fundamental, altoverskyggende og glædelig begivenhed, at jeg ønskede at dele den med andre - både kendte og ukendte.

Enhver annonce, som udtrykker noget positivt, har stor værdi, og det gælder især, når det drejer sig om kirkelige begivenheder.

Ved min annonce har jeg opnået følgende:

1. Jeg har åbent bekendt mig til min kirke, og det er en god ting, for det viser mit standpunkt, og det får andre til i det mindste at respektere mig.

Dette kan for eksempel betyde, at man vinder nogle af sine venner tilbage. Det er sket for mig, og det er jeg meget glad for.

2. Nogle mennesker har spurgt sig selv, hvad for en slags kirke, det mon er, jeg har tilsluttet mig i en alder af 30 år (min familie er ret kendt her i byen). Det fandt jeg ud af, eftersom mange ringede til mig bagefter.

3. Jeg ved, at i det mindste er nogle få af mine venner begyndt at tænke over deres tilhørsforhold til deres kirke, og nu er de blevet i tvivl om, hvilken kirke, der er den rigtige. Dette kan også være en begyndelse - måske bliver de rigtige undersøgere.

Sylvia Crossley, Stadthagen gren, Tyskland

4. Naturligvis må man regne med en reaktion i stil med dette: »Sikke noget pjat at udsprede sådan noget!« Men selv det har lært mig noget. Nemlig, at det er sådanne personer, som vil tage mindst af min tid - og det er da også godt at vide!«

Den 20. november 1979 blev søster Crossleys søn Antony døbt. Han var da 8 år, og også i den anledning blev der sat en annonce i avisen. Mange af hans venner spurgte ham, hvordan det havde været, og de var meget interesserede i at vide, hvorfor man i vores kirke bliver konfirmeret allerede, når man er 8 år.

Søster Crossley foreslår også, at man kunne sætte en annonce i avisen, når en missionær skal rejse hjem. Det ville især være effektivt i mindre byer, hvor det ligesom kunne hæfte et navn på »de pæne unge mennesker«, som folk ser gå på gaden. Hvis de havde set dem omtalt i avisen, ville de måske føle sig mere tilskyndet til at tale med dem, når de ringede på døren.

Søster Crossley slutter sit brev med en hilsen til søskende i Danmark og med at bære sit vidnesbyrd: »Jeg ved, at Mormons Bog er sand, og at Moroni lever. Jeg ved, at Helligånden vidner om Faderen og Sønnen gennem hvilke alle ting er mulige. Jeg ved, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er Herrens værk, og det er derfor jeg i overensstemmelse med Mattæus søger det først«.

Antony Crossley

eev

Missionær fra København stav

Ældste Bjarne Jakobsen fra Roskilde ward rejste den 7. december 1980 til England London Missionen.

Omvendt i fængslet

Ret hurtigt efter evangeliets indførelse i Norge blev de sidste dages hellige frataget deres grundlovsgaranterede religionsfrihed. Dette skete ud fra den betragtning, at mormonismen ikke var en kristen bevægelse. Mens mormonismens status blev overvejet af retten og af regeringen, var byfængslet i Fredrikstad, Norge, hjem for fire missionærer fra Danmark og en norsk omvendt. To af dem, som var anklaget for at »praktisere illegal religion« var fængslede der i 6½ måned i 1852-53.

Den svenskfødte Carl Widerborg, tidligere skolelærer og nu købmand, blev interesseret i disse unge mænd, hvis salmesang kunne høres gennem fængselsvinduerne. Hans besøg hos dem blev hyppigere og længere. Han var i stand til at få den tolerante arrestforvarer til at låse ham inde sammen med missionærerne, mens han fik undervisning i evangeliet, og til at låse ham ud igen, når han bankede i gulvet.

Efter at have undersøgt kirken i næsten fire måneder, ønskede Carl at blive døbt. Missionærerne sendte bud efter en præstedømmebærer i den lokale gren og autoriserede ham til at udføre ordinansen. Derefter blev Carl, under sit næste besøg i Fredrikstad fængslet, af missionærerne bekræftet som medlem og fik overdraget præstedømmet.

På grund af sin uddannelse var broder Widerborg i stand til at give brødrene råd og vejledning i retslige spørgsmål. Han rejste til Christiania (nu Oslo) for at appellere til den norske regering på deres vegne. Samtidig var hans dybe overbevisning og milde fremtræden med til at få omvendte til kirken. Den lokale menighed voksede sig dobbelt så stor, mens missionærerne var i fængsel. Endvidere blev arrestforvarerens tre døtre, én af missionærernes medfanger samt andre besøgende også døbt ind i kirken.

Carl Widerborg blev en stor støtte for Den Skandinaviske Mission, idet han var missionspræsident i 1858-60, da alle amerikanske missionærer midlertidigt blev kaldt hjem, og igen i 1864-68. Han blev kendt som den mest effektfulde taler blandt de sidste dages hellige i Skandinavien på hans tid.

(Fra serien »Profiler fra fortiden« i Church News, af Richard L. Jensen).

Juleudstilling og julekoncert på Maglegårds Allé

Fra den 13. til den 27. december 1980 kunne man hver aften se, hvordan bilerne sagtnede farten, når de kørte forbi kirken på Maglegårds Allé, hvor lysene strålede i alle træerne, og hvor der var opstillet den meget smukke julescene, som før har betaget mange mennesker, når den har været opstillet på Maglegårds Allé eller på Priorvej.

Mange tog sig også tid til at stå ud af bilen og gå indenfor, hvor utrættelige missionærer viste om i kirken og fortalte det glade budskab - ikke blot historien om barnet i krybben, men også det gengivne evangeliums glade budskab: At Herren har talt til jorden igen i de sidste dage.

Missionærerne havde lavet et stort arbejde med opstilling af julescenen og udfærdigelse af udstilling inde i kirken, og dertil kom at de skiftedes til at gå vagt hele døgnet for at forhindre hærværk.

Den 21. december afholdt Københavns stavskor en julekoncert, som formåede at trække ikke mindre end 430 tilhørere til. De kom heller ikke til at fortryde, at de var kommet, for de fik en dejlig og stemningsfyldt oplevelse ved at høre koret synge ualmindelig smukt.

Koret var under ledelse af Jørgen Ljungstrøm og med Inger Rasmussen ved klaveret, og der blev præsenteret både velkendte og mindre kendte julesalmer. Mark Nielsen, 12 år, sang solo »Den lille trommeslager« og Sonja Kristoffersen og Birthe Herbert sang som duet »Strålende stjerne«.

Stavspræsident Henning K. Frederiksen gav et lille julebudskab til den store forsamling, som efter koncerten kunne gå hjem i dejlig julestemning.

eev

Københavns stavskor holder julekoncert i kirken på Maglegårds Allé.

Kirkens unge synger julen ind på strøget i København

Den 22. december 1980 kl. 17.00 mødtes ca. 25 unge fra København stav på Strøget i København, udenfor Helligåndskirken, for at synge julen ind.

Trods bidende kulde holdt de trofast ud i næsten to timer, og der var mange, der standsede op og lyttede til deres dejlige sang, som bestod både af danske, engelske, gamle og nye julesalmer og -sange.

Missionærerne, som i hele juletiden gik på Strøget og uddelte de kendte kort, som tilbyder interesserede en gratis Mormons Bog med påtrykt navn, var også på deres post denne aften, hvor de fik talt med mange mennesker.

eev

Opskrift på et godt familieliv:

Pligter, kærlighed, tid

At have et godt familieliv kan være nok så vanskeligt. Gerald og Elaine Romriell fra Orange 1. ward i Californien har fundet den rette metode for deres søn og fem døtre.

Enhver opskrift på at opdrage børn i evangeliet må indeholde store portioner af ansvarsfølelse, disciplin, kærlighed og ros, studium af skrifterne og tid - særlig tid, siger Elaine Romriell.

»Vi prøver altid at gøre tingene som en familie, at være sammen og gøre en hel masse ud af fødselsdage og fridage. Vi har altid nydt vore børn, selv på teen-age stadiet«, siger hun.

Pligter og ansvar skal indlæres tidligt. Fra børnene var små, har de haft til opgave at holde deres værelser rene. Hver havde de andre job i tillæg, såsom at tømme skraldespand, lægge vasketøj sammen eller gøre rent i badeværelset. Enhver var ansvarlig for sine pligter. Hvis han/hun af en eller anden grund ikke kunne gøre det, skulle de selv sørge for, at arbejdet blev gjort af en af de andre.«

»Der var en gang, Alan ikke gik ud med skraldespanden. Vi vidste, at hvis vi lod ham slippe godt fra det bare et par gange, så kunne det nemt blive en vane, så vi vækkede ham midt om natten og lod ham gøre det. Han glemte det ikke igen«, siger hans mor.

»Vi har ikke været særlig strenge, og vi har aldrig slået vore børn. De kendte familiereglerne. Jeg tror, at det vigtigste var, at vi som forældre altid holdt os til reglerne. Vi har bakket hinanden op som far og mor. Hvad den ene sagde, støttede den anden. Hvis en mand og hustru har et godt fællesskab, har det stor indflydelse på børnene«, siger hun.

Børn reagerer på ros og opmuntring, siger Romriells. »Vi har aldrig været efter dem for deres fejl, men altid rost dem for deres goder. Det kunne ses på deres skolearbejde og på deres indstilling til dem selv. De er alle gode elever. Vi har altid deltaget i skolearrangementer for at vise, at vi støttede dem og var stolte af dem«.

Skænderier blev ikke tilladt i hjemmet. »Folk spørger altid, hvordan vi har klaret det. Jeg ved ikke, hvad jeg skal sige. Bortset fra at vore børn vidste fra deres tidligste år, at det simpelthen ikke var tilladt. Vi standsede det simpelthen. Vore børn er nært knyttede til hinanden, og de savner virkelig hinanden, når de er væk hjemmefra«.

En af de vigtigste ting i familien er at læse i skrifterne sammen. »Hvert barn har sit eget sæt af standardværkerne, og lige fra de var gamle nok til at kunne forstå det, var de med til familiens skriftlæsning«, siger søster Romriell.

»Al den tid, de voksede op, talte vi om kirken og evangeliets principper. Vi tog os tid til at svare på spørgsmål og prøvede at rette dem mod ting, som var opløftende. De ved, at de bliver set på som medlemmer af kirken, og de er klar over, at de repræsenterer kirken og familien i alt, hvad de gør. Vi synes, de har taget den udfordring ualmindelig godt op«.

Med tilladelse fra Church News

Eddie Karnil hovedperson i TV-stykke

Broder Eddie Karnil har i december 1980 medvirket ved optagelserne af et dansk TV-stykke med den lovende titel »Trivslernes hærgen i de nordlige provinser«. Det siges at være inspireret af tegneserien »Asterix« og en satire over den jævne, lune dansker, der gerne vil hygge sig.

Det gør han som bekendt som regel med øl og kaffe, og det har været årsagen til nogle overvejelser for broder Karnil, der spiller hovedrollen i stykket. Selvsagt må han som professionel spille de roller, der tildeles ham, og gøre det i stykkets ånd og altså ikke »lave om« på de pågældendes karakter. Vi har spurgt, hvordan han som medlem af kirken klarer dette problem, Han svarer: »Når man ser os drikke snaps i stykket, kan jeg oplyse, at det er vand, vi drikker, tilsat lidt farvestof. Yderligere har jeg en øl i hånden det meste af tiden, og det har den virkning, at det ser ud, som om jeg drikker ret meget, men hvis man ser godt efter, når jeg kun at føre flasken op til munden, så bliver jeg forstyrret og når faktisk aldrig længere på noget tidspunkt. Det samme trick benyttede jeg en anden gang i en forestilling på teatret. Jeg skulle ryge pibe. Og i hver scene sad jeg bare og stoppede pibe, tændte en tændstik, talte, brændte fingrene og så videre i den dur. Piben blev aldrig tændt, men alligevel virkede jeg som en inkarneret ryger.«

»Trivslerne«, der svarer til romerne i »Asterix« er højt begavede og vil trivsle danerne, og det kommer der megen sjov ud af. Stykket er naturalistisk, selvom sceneografien er lavet stilistisk, og broder Karnil siger: »Vi har moret os meget under optagelserne. Det håber jeg også, seerne vil«.

Broder Karnil er og har i en årrække været wardssekretær i Odense ward. *jws*

Et klasseblad - var det ikke en idé?

SØNDAGS SENIOR SERVICE

4. JANUAR 1981 - nr. 1 9 - 2. årgang - red. Erik Andersen

Lektie til idag : 1.Mosebog kap. 46 - 5o : JAKOBS ankomst til Ægypten, hans slægt,og besøg hos Farao, som han velsignede. Jakob velsigner Efraim og Manasse varsler stammernes skæbne. Hans sidste vilje og død.

Hvor findes skriftstederne ? :

Da kom der en ny konge over Ægypten, som ikke vidste noget om Josef.

Da de kom hjem til deres fader Re'uel, sagde han : Hvorfor kommer I tidligt hjem idag?

Lektie til næste søndag : 2. Mosebog kap. 1-4 og Moses 1 i Den kostelige Perle :

Israeliternes dårlige kår i Ægypten, Mose fødsel, opvækst, kaldelse og hans talerør Aron.

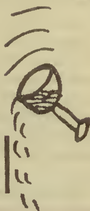

Vi ønsker læsere

GODT NY TÅR

Jakobs velsignelse til sin søn Josef : (1.Mosebog 49:22-26)

Et yppigt vintræ er Josef,et yppig vintræ ved kilden,ranker slynger sig over muren.Bueskytter fejder imod ham,strides med ham,gør angreb på ham,men hans bue er stærk ,hans arme rappe. Det kommer fra Jakobs vældige,fra Hyrden,Israels klippe,fra din Faders Gud-han hjælpe dig.Og Gud den almægtige, han velsigne dig med himmelens velsignelser oventil og dybets velsignelser nedentil med brysters og moderlivs velsignelser.Din Faders velsignelser overgår de ældgamle bjerges velsignelser,de evige højes herlighed.Måtte de komme over Josefs hoved,over issen på fyrsten blandt brødre.

Som medlem af kirken i 18 år kan man ikke lade være at glæde sig over den fremgang, der er sket med hensyn til lektiematerialerne. Som lærer i søndagsskolen får man serveret en færdigsyet lektie hver uge med skriftstedhenvisninger, anvisninger på brugen af lysbilledserier, overheadprojektor, bånd, film og billeder, der illustrerer lektiens emne.

Bag i lektiehæftet er der for hver lektie trykt en eller to sider »kildemateriale«, som omhandler lektiens emne, enten i form af en udlægning af skriften af kirkens autoriteter eller vidnesbyrd.

Det er så hensigten, at »kildematerialet« skal klippes ud og gives til en af klassens elever, som anmodes om at give et resumé af indholdet næste søndag.

Da disse kildematerialer er af stor værdi for forståelsen af lektiens emne, fandt jeg hurtigt ud af, at det ville være af stor betydning, at hver enkelt elev fik et eksemplar af materialet.

De første gange tog jeg 30 fotokopier, som blev fordelt blandt klassens elever. Men så fik jeg ideen til at skabe et klasseblad. Det har nu eksisteret i snart 1½ år, og det udkommer alle søndage, undtagen når der er stavskonference.

Bladet kalder jeg Søndags Senior Service, og består af 4 A5-sider. På forsiden er der 4 rubrikker, som indeholder hhv. den pågældende søndags lektie med henvisning til standardværk, kapitler, vers m.v. - næste søndags ditto, meddelelser af almen interesse for klassen evt. krydret med små billeder eller tegninger.

På de følgende sider er placeret »kildemateriale«, og såfremt der er yderligere plads, placeres nogle aforismer, vittigheder med tilbehør.

At fremstille et sådant blad kræver, at man har let adgang til tekniske hjælpemidler. Men i de mindre grene eller ward, kan man evt. ved gennemslag på skrivemaskine fremstille et lignende materiale.

Jeg ved af erfaring, at eleverne er meget glade for det tilskud til deres standardværker, som de får gennem bladet. Selv handicappede, der er afskåret fra at komme i kirken, når bladet ud til gennem elever, der er hjemmelærere eller besøgslærerinder.

Der er oven i købet elever, der har købt en samlemappe, som de sætter bladene ind i.

Det kræver meget arbejde og tid at fremstille et sådant blad - ca. 2-3 timer hver uge, men det letter ens arbejde med lektiefremstillingen og giver samtidig en selv stor glæde at se med hvilken begejstring, bladet bliver modtaget.

På den måde bliver man ikke træt af at have gået den ekstra mil.

Erik Andersen
København 3. ward

Den første stav i Puerto Rico organiseret

Med tilladelse fra Church News

Den 14. december 1980 blev den første stav i Puerto Rico organiseret. Det er kun 10 år siden, der blev organiseret en spansk-talende gren der, og nu tæller staven over 1700 medlemmer. Før den tid var der en engelsktalende gren, som bestod af amerikanere, som gjorde militærtjeneste i området.

Der er seks ward og fire grene, og de ledes alle med undtagelse af én af Puerto Ricanske ledere, ligesom stavspræsidenten og den ene af hans rådgivere er Puerto Ricanere.

Skønt spansk er hovedsproget, taler de fleste Puerto Ricanere også engelsk, idet øerne er en del af De forenede Stater. Puerto Rico er ikke en selvstændig stat, men der er lokalt selvstyre.

HJEMMEPRODUKTION OG FORRÅD

- når nødens stund er inde, er tiden til forberedelse forpasset -

Denne side er beregnet til at skulle være en fast rubrik, som kan hjælpe alle dem, som ønsker at lære mere om at dyrke sine egne livsfornødenheder samt dem, som ønsker at samle et års forråd af mad, tøj og om muligt brændsel.

Enhver opfordres hermed til at indsende gode ideer eller spørgsmål om hjemmeproduktion og forråd. Det vil alt sammen blive behandlet seriøst og søgt offentliggjort til gavn og glæde for alle.

I over 40 år har advarslen lydt indtrængende fra kirkens ledere. I de sidste 6 år har man talt meget om det herhjemme.

Hvor mange har så fulgt rådet? En undersøgelse viser, at 86% af aktive kirkefamilier har et delvis forråd, men kun ca. 5% har et helt års forråd! **Det er sandelig for dårligt!!! Eller er det???**

Vi har alle sammen forhindringer at overvinde: Vi har ikke råd, vi har ikke plads, vi ved ikke nok om det, vi har ikke tid til at lære mere om det, vi har simpelthen ikke kræfter til at tænke på det.

Det er alt sammen rigtigt, og det er forståeligt, men det løser ikke problemet - og problemet *skal* løses.

I hver stav er der nu dannet en komité, som skal tage sig særligt af disse ting. En sådan komité findes måske også i wardet/grenen. I hvert fald kan man altid henvende sig til hjælpeforeningen eller ældsternes kvorum og få råd og vejledning vedrørende hjemmeproduktion og forråd.

Og lad så denne side blive et forum, hvor vi alle kan mødes i vore fælles bestræbelser på at opfylde den henstilling, som lyder til os ved hver eneste generalkonference.

Kom frit frem og giv også dit bidrag til fælles bedste!

Indlæg eller spørgsmål sendes til lokalredaktøren:

Ellen E. Valgren
Zinnsgade 4
DK-2100 København Ø
Tlf. 01-26 93 30

Til en begyndelse kan vi atter slå fast, at det drejer sig om at *opbevare det, man spiser og spise det, man opbevarer.*

Et grundforråd, som 1 person kan leve af 1 år, består af:

150 kg hvede
50 kg mælkepulver
50 kg honning eller sukker
2½ kg salt
(+ vand og gerne lidt vitaminpiller)

Jo mere man har af andre fødevarer, des mere kan man skære ned på dette grundforråd - men det er jo godt at vide, at man kan være dækket ind, hvis man har disse ting.

Hav Tempelanbefalingen parat, når du møder politiet!

Broder Orla Rasmussen fra København 1. ward havde nytårsaften 1980 en pudsig oplevelse, da han var på vej hjem i sin bil.

Broder Rasmussen blev standset af politiet, som gjorde ham opmærksom på, at hans ene baglygte ikke lyste. Dette kunne han kun beklage, og han lovede at få det ordnet.

Betjenten spurgte ham derefter: »Nå, hvordan er det så med spiritus?« Dertil svarede broder Rasmussen, at det var 27 år siden, han havde drukket så meget som en øl.

Betjenten spurgte da: »Er De mormon?« - og da han fik et bekræftende svar, sagde han: »Så vil jeg gerne have lov til at se Deres tempelanbefaling«.

Broder Rasmussen går altid med sin tempelanbefaling på sig, så han tog den frem og viste den til betjenten, som tog til kasketten og gjorde tegn til, at han kunne køre videre.

Morale: En tempelanbefaling er anbefaling nok i alle ting!

eev

✶✶✶

Alkoholfri drikke

Det er ikke alle alkoholfri drikke, der er helt fri for alkohol.

Forklaringen er den, at staten ikke kræver spiritusafgift af drikkevarer med et alkoholindhold under 2,5%.

Disse drikkevarer er i *spiritusafgiftsmæssig* forstand alkoholfri - men de **kan** altså indeholde fra 0 til 2,5% alkohol (se skemaet).

»Alkoholfri« vin er enten almindelig vin, hvor alkoholen er destilleret af, f.eks. Rotlack, Weisslack og Schloss Boosenburg - eller vin, fremstillet af ugæret drue- eller frugtsaft. Enkelte fås mousserende.

Cider er betegnelsen for gæret æblesaft, som indeholder **mindst** 2 volumenprocent alkohol. Samtidig skal cider indeholde mindst 2% kuldioxid, så den er mousserende.

»Alkoholfri« øl er almindelig øl, hvis alkohol er destilleret af, f.eks. Ex-Bier og Birell.

Endvidere fås alkoholsvage ølsorter, f.eks. lyst øl, hvidtøl og skibsøl.

	Alkohol-procent (volumen-procent)
Af-alkoholiserede vine	
Weisslack	0,1-0,2
Rotlack	0
Rosélack	0-0,4
Mousserende af-alkoholiserede vine	
Schloss Boosenburg	0,2-0,4
Ugæret druesaft	
Grapillon, lys	0,03
Grapillon, mørk	0
Merlino, lys	0,06
Merlino, mørk	0,15
Irma druesaft	0,01
Listel, lys	0,2-0,3
Listel, mørk	0-0,2
Cheerio, lys	0,2
Cheerio, mørk	0-0,1
Mousserende ugæret druesaft	
Moussillon	0,06
Ugæret frugtsaft	
Casinette (solbær)	0,07
Lapomme, mørk (kirsebær)	max. 0,3
Lapomme, lys (æble)	max. 0,3

Af-alkoholiseret øl	
Ex-bier	0,1-0,3
Birell	0,4
Alkoholsvage øl	
Lys pilsner	max. 2,25
Lyst og mørkt hvidtøl	max. 2,25

Alkoholindholdet i øl, vin og spiritus udtrykkes i volumenprocent (antal ml alkohol pr. 100 ml = 10 cl) eller i vægtprocent (antal g alkohol pr. 100 g).

En volumenprocent på 10 betyder, at der er 10 ml alkohol pr. 100 ml. Hver ml alkohol vejer 0,79 g ved 20° C, d.v.s. at der er 10 × 0,79 g = 7,9 g alkohol pr. 100 ml.

Resultaterne er kun baseret på måling af enkelte prøver.

(Fra Statens husholdningsråds pjece nr. 2, 1979)

116-årig mand slutter sig til kirken

(Fra Church News)

Ældsterne Juan Carlos Vargas, til venstre og Corvin H. Brink på besøg hos den 116 årige Nicolas Santucho.

Sammen med mere end 50 af sine efterkommere er Nicholas Santucho i Canada de Gomez, Argentina, blevet døbt i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Broder Santucho har været gift i 72 år, og han har 17 børn, hvoraf de 12 stadig lever.

Søster Santucho sluttede sig til kirken en uge senere end sin mand. »Det tog længere tid for hende, fordi hun er yngre«, siger broder Santucho om sin 86-årige hustru.

På trods af sine mange år er denne tipoldefar stadig frisk, og på de mange spørgsmål om, hvad hemmeligheden er ved at blive så gammel, svarer han:

»Der er ingen hemmelighed ved et langt liv. Jeg har levet, fordi Gud har ønsket det sådan«.

Guld og grønt bal i Århus stav

Lørdag den 22. november 1980 kl. 18.00 samledes 210 (mest unge) til guld og grønt bal i kirkebygningen i Århus.

Først var der spisning, og der serveredes en lækker platte. Derefter var der underholdning. Hvert ward/gren skulle vise en dans fra et bestemt land. Viborg-Skive sang irske sange, Fredericia opførte en skotsk dans, Herning en engelsk dans, Ålborg en spansk tango og sang senere en sømandsvise, Horsens en græsk dans, Århus en russisk dans, Esbjerg en israelsk dans, Odense sang amerikanske sange og opførte en indianerdans.

Efter underholdningen dansede man til kl. 23.00, hvorefter de unge fra Randers og Horsens ryddede op.

E. Ro.

Græsset tørres, blomsten visner, men vor Guds ord bliver evindelig. Esajas 40:7.

Sådan ser der ud i Rønne

Kirkebygningens adresse: Herman Blemsvej 14, 3700 Rønne.

Grenspræsidentens adresse: Hans-Jørgen R. Madsen, Sandmarksvej 5, Muleby, 3700 Rønne. Tlf. 03-95 62 64 kan benyttes.

Mødetider om søndagen:

Kl. 8.30 - Kvorums- og organisationsmøder
Kl. 9.30 - Søndagsskole
Kl. 10.30 - Nadvermøde